

Obsah

Úvodem	17
--------	----

Část I. Produkční systém

Kapitola 1.	
Státně-socialistický modus produkce	31
1.1. Geneze a mezinárodní kořeny státně-socialistického modu produkce	35
1.2. Skupiny jako nový střední management tvůrčí práce: komparativní model	41
1.3. Dramaturgie: praktická estetika a politika tvůrčí praxe	56
Kapitola 2.	
Mezi dramaturgií a producentstvím.	
Dějiny skupinové tvůrčí praxe	63
2.1. Vznik výrobních skupin na půdorysu protektorátních výroben (1945–1947)	64
2.2. První zásah do profesní hierarchie: umělečtí šéfové místo šéfů produkčních (1947–1948)	73
2.3. Tvůrčí kolektivy: odloučení dramaturgie od realizace (1948–1951)	75
2.4. Kolektivní vedení: vrcholná centralizace (1951–1954)	85
2.5. Tvůrčí skupiny: podmíněčná decentralizace a liberalizace (1954–1969)	90
2.6. Potlačení skupin: normalizace (1970–1981)	104
2.7. Pokusy o oživení (1982–1992)	106
Kapitola 3.	
Členové výrobních štábů a sociálně-ekonomické podmínky jejich práce	115
3.1. Co je to štáb	116
3.2. „Herecká otázka“	125
3.3. Zaměstnanecká základna: podíl „tvůrčích pracovníků“ a genderová skladba	132
3.4. Platové podmínky	135

Část II. Produkční kultura

Kapitola 4.	
Produkční kultura ve státně-socialistické kinematografii: místo, generace, kariéra	151
4.1. Dlouhé trvání produkční kultury	155
4.2. Kavárna versus továrna aneb Geografie filmařské komunity	157
4.3. „Filmová džungle“ a generační konflikt jako zrcadlo profesních norem	164
4.4. Trojský kůň v poli filmové produkce	175
Kapitola 5.	
Barrandovští komunisté a mikropolitika filmařského světa	189
5.1. Mikropolitika produkční komunity	192
5.2. Proniknout do „filmové džungle“	195
5.3. „Aby režiséři nenosili nos nahoru“	199
5.4. Od „poručníků umění“ k „zájmovému skupinaření“	205
Kapitola 6.	
Literární scénář a scenárista padesátých let	213
6.1. Scenáristické formáty jako konvence a jako nástroje politické kontroly	217
6.2. Historie scenáristiky a nadvláda režisérů	218
6.3. Strukturní pozice scenáristy ve státně-socialistickém modu produkce	222
6.4. Politické dějiny literárního scénáře	230
6.5. Obnova relativní autonomie filmového pole: literární scénář ztrácí heteronomní moc	239

Část III. Produkční estetika

Kapitola 7.	
Průmyslové autorství a skupinový styl	255
7.1. „Genius of the system“: průmyslové autorství	258
7.2. Skupinový styl a „dílo díla“	261
7.3. Skupinová kreativita ve státně-socialistickém modu produkce	264
7.4. Marek a Hofman: posílení relativní autonomie a vnitřní konkurence filmového pole	266
7.5. Šmída versus Feix: specializace a diferenciacce v kolaborativní praxi tvůrčích skupin	275
7.6. Tvůrčí dílny nové vlny	286

Kapitola 8.	
Komedie a politika smíchu	297
8.1. Ochočená komika a nemožný žánr	299
8.2. Administrativní žánry	302
8.3. Žánrová revoluce: vyloučení populární žánrové kultury	306
8.4. Komedie budování a krutosti (1948–1954)	312
8.5. Věčný návrat maloměšťáka a veselohra jako státnický čin (1955–1962)	323
8.6. Rehabilitace čistého smíchu a „vášeň pro parodie“ (1963–1969)	333
8.7. <i>Limonádový Joe</i> a autonomizace parodie	338
8.8. Žánrové společenství vkusu	354
Závěrem aneb Kam dál?	369
<hr/>	
Ediční poznámka	375
Zkratky	377
Seznam vyobrazení	381
Prameny a literatura	385
Filmografický rejstřík	393
Jmenný rejstřík	401
Summary	415